

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

пацієнти, які вже пройшли курс ортодонтичного лікування і його результати були задовільними. За результатами анкетування в групу тих, що не потребують лікування, також віднесені пацієнти, чиї батьки (або самі діти зі старших вікових груп) не вважають проведення лікування необхідним, незважаючи на виявлені деформації зубних рядів. Об'єднавши ці дві групи дітей, ми одержали за-

гальний відсоток пацієнтів, які не потребують лікування (42%, 36% і 38% у вікових групах 7,12 і 15 років). Більшість батьків бачить як мету ортодонтичноого лікування тільки естетичну складову (32% через "естетика нас не турбує", при цьому 86% припадає на хлопчиків). Багато дітей відмовляються від ортодонтичного лікування через несхвалення з боку однолітків носіння ними ортодонтич-

них апаратів, страх виглядати «не як усі». Однак, батьки дітей, у яких було проведено ортодонтичне лікування, вказували на зміну в їхній поведінці. Замкнутість і відчуття неповноцінності, пов'язані з деформацією, поступово зникали, діти ставали відкритішими до спілкування навіть після появи перших результатів лікування. Це було для дитини додатковим стимулом до продовження лікування.

Алексєєнко Н.В*. Щербина І.М. *, Білоус А.В.** Лянкевич Л.І.***

ВИЗНАЧЕННЯ ЗВЕРНЕНОСТІ Й ВІДСОТКА ПРОВЕДЕННЯ ОРТОДОНТИЧНОГО ЛІКУВАННЯ ДІТЕЙ м.ДНІПРОПЕТРОВСЬКА

Державний заклад «Дніпропетровська державна медична академія»*

КЗ «ДСП №1» ДОР**, КЗ «ДМДСП №2» ДОР***

Важливим показником інформованості населення про необхідність контрольних оглядів у лікаря-ортодонта може служити відсоток зверненості, тобто, скільки пацієнтів самостійно звертаються за консультацією до ортодонта. В анкеті було питання: " Чи була Ваша дитина раніше на консультації в лікаря-ортодонта?".

Усього 30,3% батьків звертаються за консультацією своїх дітей у лікаря-ортодонта (за виявленої нами потреби за медичними показниками в 76%), що викликано низькою поінформованістю батьків про критерії правильного положення зубів, відсутністю доступної населенню інформації про профілактику й лікування ортодонтичних деформацій. Варто зазначити, що лише 63,9% (70,0%, 62,0%, 63,7% відповідно до вікових груп 7,12 і 15 років) тих, хто звернувся за консультацією, провели ортодонтичне лікування. При цьому серед пацієнтів, які раніше підлягали ортодонтичному лікуванню, були виявлені ті, в кого, як і раніше,

були наявні зубощелепні деформації – 12,2% (8%, 12,3%, 18,4% у вікових групах 7,12 і 15 років). Це може бути викликано неефективністю проведеного ортодонтичного лікування, відсутністю в процесі лікування взаємодії лікар - пацієнт, що призводить до порушення схеми лікування або дострокового його припинення без досягнення позитивного результату.

Відсоток пацієнтів, які закінчили (або ще лікуються) ортодонтичне лікування від загальної кількості обстежених становить усього 20,7% (14,0%, 26,0%, 22,0% для вікових груп 7,12 і 15 років). Ці дані свідчать про недостатній рівень ортодонтичної допомоги населенню.

Недостатність інформації про необхідність ортодонтичного лікування підтверджується аналізом даних із анкет. Батьки пацієнтів, які раніше були на консультації в лікаря-ортодонта, відповідали на запитання «З якого джерела Ви одержали інформацію про необхідність огляду Вашої дитини

лікарем-ортодонтом на предмет наявності / відсутності неправильного положення зубів?».

Більшість пацієнтів потрапляють на огляд до лікаря-ортодонта за направлінням від лікарів-стоматологів суміжних спеціальностей, зокрема від лікарів-терапевтів (64,7%). Досить високий відсоток становлять пацієнти, які звернулися по ортодонтичну допомогу за рекомендацією знайомих, чиї діти вже проходять або проходили раніше ортодонтичне лікування (21,6%). Нажаль, усього 5% інформації припадає на засоби масової інформації. І частіше джерелом інформації є журнали й газети. Цей відсоток занадто низький для надходження доступної інформації в маси про необхідність виправлення зубощелепних деформацій. У цьому причинна низької поінформованості населення про негативний вплив ортодонтичної патології на здоров'я людини, в тому числі функціональні порушення, її психосоціальну самооцінку, оцінку оточенням.